

Başbakanın nutkunda işçiyi alakadar eden taraflar

Başbakanın Cumhuriyet Bayramını açış nutku üzerinde, lehte, aleyhte, bol bol konuşuldu. Biz daha ziyade işçi sınıfını alâ kadar eden tarafları üzerinde duracağız.

Sistemli bir kavrayışla yazılmamış olduğu görülen nutkun umumî havası insanda şu intibayı yaratıyor: Bu memleketin en akıllı, en vatanperver insanları olan bizler, işte bunları yaptık. Yapmağa da devam edeceğiz. Neticelerine katlanınız. Daha kısası, hayat daha da pahalılaşacaktır, buna da tahammül edeceksiniz.

Sermayenin büsbütün insafsız hale gelen vurgunlarını önlemek, devlet masraflarını fahiş gelirlere yüklemek suretile fiyatları yukarıdan aşağıya itmek yolu dururken, bir kararname ile Türk lirasının dış değeri düşürülmüştür. Seçimlerde "C.H.P. olmasın da kim olursa olsun", zihniyetile ekonomide serbestçilik temayüllü Demokrat Partiye itibar gösterilmesi, C.H.P. ce, halkın serbest rekabete iltifatı şeklinde olunmuş olmasının da bu kararda hiç şüphesiz hissesi vardır. Yani, "Serbest rekabet mi? Bunu biz de yaparız," denilmiştir. Bu suretle Demokrat Partili tüccarlardan bir kısmının kalbini C.H.P. ye aktarmak mümkün olmamış da değildir.

7 Eylül kararları tesirini göstermekte geçikmemiştir. Fiyatlarda yeni artışlar hemen bütün

modelleri sarmış, vaitlerin tersine olarak ulaştırma tārifelelerine zamlar yapmak zorunda kalmış, Başbakan başka zamlar da yapacağını bildirmiştir. Gelirleri şişirmek, giderleri düşük fiyatlarla hesaplanmak suretile hazırlanan 1947 bütçesi, yüz küsur milyon açık göstermektedir. Bu açık da, bu gidişle, dönüp dolaşıp halkın sırtına yüklenecektir. Kısaca, sermaye çevreleri palazlanmağa devam ederken, işçinin, köylünün, memurun ve diğer dar gelirliilerin ızdırapları da o nisbette artacaktır. Bunlar herkesin bildiği şeyler. Kitlelerce biz-zat yaşanmakta, üzerinde bol bol konuşulmaktadır. Başbakanın nutkunda halka bunların aksini düşündürecek delil değil, bu kanaatleri perçinleyecek emareler vardır.

Nutkun Türk işçisini doğrudan doğruya ilgilendiren taraflarına gelinece; Başbakan diyor ki :

"İlk ana fikir olarak şunu arz etmek isterim ki aldığımız büyük küçük her tedbirde bir memleket parçasının mahallî veya bir sınıf halkın mahdud menfaatini değil, bütün vatandaşlar kitlelerinin enayete birbirine ayırmaz surette bağlı olan rahatsız emniyet altında bulundurmamak için, memleket hâminde geniş bir görüşle hareket etmek bütün çalışmalarında hükümetin başlıca dikkat noktasını teşkil etmektedir."

Türk vatandaşını bölünmez bir küle tanıdığımız gibi ve o kadar mühim olarak Türk vatandaş kitlelerini de kâr, menfaat, kazanç, külfet, hizmet ve her nevi haklar ve vazifeler bakımından

bir birinin ağırt edilişi bir öteklik tanımamız lazımdır. Zaten bizim siyasi inanimıza koynak teşkil eden Cumha-Halk Partisinin halkçılık varfı da bunu emreder.

Birbirine zıt menfaatli sınıf ve zümreleri bulunan bir ekonomide bu iddiaların mantık ve nazariyeye, doğru bir tarafı bulunmadığı gibi, sırf bu gün içinde bulunduğumuz maddî şartlar da bunların tamamen aksini isbat etmektedir. "Bütün vatandaşlar kitlelerinin rahat ve refahı," Türk vatandaş kitlelerinin kâr, menfaat, kazanç, hizmet ve her nevi haklar ve vazifeler bakımından birliği. Güzel sözler, ona gerçek değil. Fabrikatörlerle işçi, ağa ile yarıcı, ırgat, tüccarla küçük memur, şöyle tanıdıklar arasından, müşahhas olarak bir karşılaştırılabilir. Birlikat ne imiş ? o zaman görülecektir. Başbakan o büyük sözlerinin heyecanile olacağı :

"Eğer bir mahitte orta halli bir vatandaşın ortalama kazanç seviyesiyle yaşamak için elzem olan malın ortalama fiyat seviyesi az çok mütenezip bir halde bulunuyorsa, orada hayata baksı yapan bir pahalılıktan bahsedilemez. Büyük kitleyi teşkil eden çiftçilerin, rengberlerin, esnafın, tüccarın ve serbest meslek erbabının kazançları küçük farklarla bu seviyede sayılabilir," diyor.

Yaşadığımız, gördüğümüz, her gün haşır neşir olduğumuz hakikatları düşünerek, bizzat Başbakanın bile bu sözlerle inan-

(Devamı 3 üncü sayfada)

Kömür Havzasında İşçi Ücretleri Mes'elesi ...

Zonguldak kömür havzasında işçi ücretlerinin tayini meselesinde genel ekonomik kaidele- rin ve dünyanın başka taraflarında tatbik edilen usullerin yeri yoktur. Ücretler, burada saye göre ücret ana prensibi yerine zaman zaman yukarıdan gelen emirlerle şu şekilde tayin edilir :

Kazmacı, şu kadar kuruş; kazmacı yedeği bu kadar kuruş ilâ... Aradan altı ay geçer, memleket ekonomisinde büyük gelişmeler kaydedilir. Hayat pahalılaşır veya kazara ucuzlar.. fakat ücretler gene aynıdır. Ücretleri günün hayat şartlarına uydurmak kimsenin aklına gelmez. Memur ikramiye alır, bir sürü değişik isimli zamlar alır. İşçinin eline ise gündeliğinin ay sonundaki tutarıdan başka adillâne bir surette tevzi edilemeyen bir kaç lira prim verilir. Bu verilen para işçiye az veya çok gelebilir. Tabii iktisadî şartlara ve hayat pahalılık seviyesine göre fazla geldiği vaki değildir. Bu paraya çalışmak istememek olamaz, ay başında iş başına gelmeyen işçi jandarma tarafından yakalanır ve karakol, karakol gezdirilerek ocağa getirilir.

Bundan başka çok entresan bazı vak'alar sık sık göze batmaktadır. Meselâ: Devrekli Ahmet adında bir işçi Eylül ayında kazmacı olarak çalışsa ve çalışma müddetini bitirdikten sonra köyüne dönse... aradan bir veya bir buçuk ay gibi kısa bir zaman geçtikten sonra tekrar ocağına avdet etse... Eğer kazmacılık için boş yer yoksa kendisine meselâ 110 kuruşluk

bir ücreti olan yedeklik verilir. İş kanununa göre sebebsiz olarak işçi yevmiyelerinde kısıntı yapılamaz. Burada ortaya meraklı bir sual çıkıyor; ayrı parası, ayrı askeri ve Ankara'daki üç vekâlet kadar memuru olan Ereğli kömürleri işletmesinde iş kanunu yürürlükte değil midir ?

Bunu tekzip etmek mümkün değildir, çünkü tekzip edilmeyecek kadar çok misallerini her an görmek mümkündür.

İşçinin iyi çalışmadığından, daha doğrusu randıman veremediğinden şikâyet ediliyor. Bu yaolıştır, işçide kabahat aramak bir haksızlık ve bir nankörlük eseridir. İşçi memnun edilmemiş ve iyi randıman verebilmesi için gereken tedbirler ya hiç alınmamış veya yarım bırakılmıştır.

Altı senelik ikinci dünya harbinde memleketimizin en büyük ihtiyaçlarından biri olan madden kömürünü alının teri ile ve bazen hayatı bahasına çıkaran madden işçisinin diğer senayi işçileri gibi iş kanunun kendilerine bahşettiği hak ve istifadelerden nasibini almağa hakkı yok mudur ?

İşçiler ne istediklerini ve ne isteyeceklerini iyi biliyorlar. Bir kısmı, kendilerini müdafaa edeceğine inandıkları Mâden işçileri sendikasına üye olurlarlarken, diğer kısmı da zaten maddenciligi meslek edinmiş ol- madıkları için bir an evvel ücretli iş mükellefiyetinin kalkmasını bekliyorlar.

Bunlar acıdır, fakat ne yapalım ki, hakikattir.

Armağan KERİMOL

Cumhuriyet Bayramı ve Sendikalar

Kocaeli işçi sendikalar birliği Cumhuriyet bayramı merasime iştirak etmişler ve bayram alayına katılmışlardır. Ayrı-

ca Cumhuriyet abidesine de bir çelenk konulmuştur. Yukardaki resimde sendikacıları çelenklerle birlikte görüyorsunuz.

En aşağı ücretlerin tesbiti en yakın bir zarurettir.

İş kanununun 32 inci maddesi, normal ve en aşağı ücret prensibini yaz etmiştir. Bu ölü prensip alabildiğine kazanç ve köneleştirme ücret nizamını yitkerek bayram topunu beklemektedir.

İşçi gittikçe daha fakirleşir, gittikçe daha fena yaşar, gittikçe daha az gıda alır, gittikçe yoksullaşır, tavan aralarında, yer altlarında oturmağa gittikçe daha çok mecbur olurken sermaye ile çalışma arasındaki kâr ve ücret münasebetlerinin ayarlanması, iş veren işçi menfaat çatışmalarının kolektif mukavelelerle sistemleşmesi, yalnız iş gücünün himayesi icaplarından, yalnız sosyal,

güvenin müeyyidelerinden ve yalnız yasak savmaktan zaruretlerinden değil yurdumuzun iktisadî ve sosyal kalkınma davalarının bir numaralı gereklerindendir.

Millî istihsal mı? Umumi refah mı? Nüfus politikası mı? Randıman meselesi mi? Verimlilik ve ihtisas mı? Sanayileşme programı mı? Şurada tek dava, tek mesele gösterilemezki iş kanunun 32 inci maddesindeki mefluç prensibe hayat verecek tüzüğü beklemesin.

Kâr hadlerini tesbit etmenin soygun hirsını normal kazanç temposuna uydurabilmenin en kuvvetli müeyyidesi en aşağı

(Devamı 3 üncü sayfada)

Yurttan haber:

Kömür Havzasında Bir Verem Sanatoryumu Kurulacak

Sendikanın alâkalı vekâletlere yaptığı teklifin iyi karşılandığı görülüyor

Zonguldak (Hususî Muha birimizden)

Maden Kömür havzası işçileri Sendikasının Ekonomi, Çalışma ve Sağlık ve Sosyal yardım bakanlıklarına, Zonguldakta bir Verem hastanesinin kurulması için yaptığı müracaat adı geçen bakanlıklara iyi karşılanmış ve Sendikaya bu yolda cevap verilmiştir.

Sağlık ve Sosyal yardım bakanlığı verdiği cevapda, bakanlıkça Ekonomi bakanlığına gönderilen yazının bir örneğini ilâve ederek şöyle demektedir:

"...tesisin bir an evvel vücudunda getirilmesi için yüksek bakanlıklarınca da ilgililere lâzım gelen emirlerin verilmesine müsaadelerinizi arz ederim."

Bakanlıklarla birlikte Ereğli Kömürleri İşletmesine yapılan müracaata, işletme tarafından cevap verilmesine lüzum görülmemiş olduğu anlaşılmaktadır. Ekonomi bakanlığınca işletmeye yazılan yazıdan sonra, işletmenin tutacağı hattı hareket burada merakla beklenmektedir.

Zonguldak işçileri Cumhuriyet bayramında yapılan törene iştirak ettirilmeliklerinden müteessirdirler

29 - Ekim Cumhuriyet bayramında vilâyetçe Maden Kömür Havzası İşçileri Sendikası davet edilmemiş ve yer ayrılmamıştır. İşçi mehafilinden öğrendiğine göre, işçiler bu hareketten çok müteessir olmuşlar ve keyfiyeti protesto etmeğe karar vermişlerdir.

Yeni kurulan ve kurulur, kurulmaz işçi cemiyetlerine musallat olan dernek

Yeni kurulan ve kurulur kurulmaz Halk Partisi'nin himayesine girdiği anlaşılan işçi derneği, bir müddet evvel kurulmuş olan ve mütevazî bir şekilde çalışmalarına devam eden Maden Başçavuşları Cemiyetini içine almak ve Cemiyetin kasasında birikmiş olan nakizyüz kûsur liraya sahip çıkmak istemektelerdir.

Başçavuşlar Cemiyetinin ileri gelenlerinin söylediklerine göre, cemiyet azaları böyle bir şeye taraftar bulunmamakta ve bu hareketi infialle karşılamaktadırlar.

Derneğin gayeleri hakkında umami bir fikir mevutsada henüz ana nizamnamesi neşredilmemiş olduğundan tam malûmat edinmek mümkün olmamaktadır.

Bir dernek varmış

Bir varmış bir yokmuş, evvel zaman içinde, sekiz kişi varmış. Bunlar işlerinde uslu akıllı çalışıyorlar ve birbirlerinin teri ile ekmeklerini kazanıyorlar. Bir gün kendilerinden olmayan kendi derterini bilmeyen bir dokuzuncu adamı aralarına girmiş; "Yahu ne duruyorsunuz? Bir dernek kurun," diye bağırmış.

Paradan bahsetmişler.

— Para benden, demiş.

Eşyanız mobilyanız yok de-

mişler,

— Ben veririm demiş.

İlle ve lâkin dernek kuracaklarının, derneğin isminden ve gayelerinden en ufak bir malûmatları yokmuş. "İyi amma bu dernek ne yapacak, gayesi nedir?" demişler.

Aynı adam cevap vermiş:

— O nasıl lâkırdı, böyle şey sorulmaz. Ben ne dersem o olacak. İşçiyi müdafaa eder görünecek fakat kat'iyyen ileri gitmiyeceksiniz. Ben, Evet ben ne istersem işçi onu yapacak, demiş.

Muhayyel işçi derneğinin her şeyden bihaber kurucuları hayretle sormuşlar:

— Ya sonra?

— Halâ anlamadınız mı? Ya bu ne anlamaz adamlarsınız. Şu mürteci heriflerin kurdukları Maden Kömür Havzası İşçileri Sendikasını yıktıverin yeter. Her birinizi ihya ederim.

Sayın okuyucu, işçi arkadaş!

— Bir eski zaman masalından bahsettiğimi zannetme. Bu Zonguldakta Kozlu İstibsal bölgesinde bir işverenle Halk Partisi mensubu, sekiz işçi arasında geçen konuşmanın karikatürize edilmiş şeklidir.

Zonguldak işçi mehafilinde herkes hayretler içindedir. Hükûmet, memleketin demokratik esaslar üzerinde ilerlemekte olduğunu her fırsatta ilân eder-

ken, Onyedinci asır modeli parlak düşünce ve hareketlere ne kadar hayret edilse yeridir.

Maden İşçileri Sendikasını kurana mürteciler, yani bizler; bu şekilde konuşmaları mazur görürüz. Onlar yirminci asırdan doğmuşlar, yirminci asırda büyümüşler, fakat onyedinci asır terbiyesi almışlardır.

Onlar, "Yaşasın Demokrasi," sözünü, "Yaşasın keyfi hareket," olarak anlarlar. Orta kulak iltihabından ileri gelme bir artışa yüzünden kulakları her sözü, her ihtarı tersine çevirmek hassasını kazanmışlardır.

Bizi tahkir edenleri, elimizdeki delillere ragmen adalet karşısına çıkarmak istemiyoruz. Çünkü biliyoruz ki; onları mazur görmek lâzımdır.

Sosyal sınıfları inkâr edenlere son ihtarımız şudur:

— İşçinin şeref ve haysiyeti ile oynamaya kimsenin hakkı yoktur. Sayesinde ekmek yediğiniz işçinin derterini anlıyamazsınız. Siz onlardan değilsiniz ve hiç bir zaman onlardan olamayacaksınız. İşçiler kendi kendilerini sizin önünüzde temsile muktedirlerdir. Onların haklarını sizin kurduğunuz dernekler değil, kendi içlerinden çıkan, ihtiyacı doğurduğu Sendikalar verecek veyahut verecektir.

Maden kömür havzasında vasıflı kömür işçileri yetiştirme meselesi

Memleketimizin belli başlı kömür havzası olan Zonguldak Kömür havzasında bu gün iki nevi işçi vardır.

1— Her sene muayyen bir müddet çalıştıkları için, işletmece madencilik meslek edinmiş sayılan işçiler.

2— Milli Korunma kanununa dayanılarak ücretli iş mükellefiyetine tabi tutulmuş ve madencilik hiç bir surette meslek edinmemiş işçiler.

Madencilik meslek edinmiş oldukları kabul edilen işçiler, havzanın topraklı ve başka suretle maaşlılarını temin edemeyen köylülerden ibarettir. Senenin muayyen bir kısmında, vergilerini ve bazı zaruri masraflarını karşılamak için ocaklara gelirler; kendilerine bir kaç ay yetecek miktarda para kazandıktan sonra köylerine aydet ederler.

Millî korunma kanununa dayanılarak ücretli iş mükellefiyetine tabi tutulan işçiler ise, meslek ve san'atları nazarı itibara alınmadan geliş güzel toplanır veya jandarma kuvveti ile ocaklara sevk edilir.

Bu iki işçi grubundan başka birde gayri muayyen zamanlarda havzaya gelen ve bir müddet çalıştıktan sonra memleketlerine aydet eden işçiler vardır ki bunların ekseriyetini şarkî karadeniz işçileri teşkil eder.

Zonguldak kömür havzası, işçi ihtiyacını kendi mülkâsından temin etmek gibi büyük bir avantaja sahiptir. Buna rağmen vasıflı yani kalifiye işçi bulunamamakta bu yüzden gerek randıman ve gerekse istibsal, havzanın verebileceğinden çok düşük bir seviyede kalmaktadır bunun sebeplerini bundan evvelki yazılarımızda incelemiştik. Fakat dava çok büyük ve geniş olduğu için üzerinde biraz daha durmak faide den hali olmayacaktır. Zonguldak Vilâyetinin takriben 760. 000 hektarlık arazisi vardır. Bunun 138.000 hektarı tarla, 9.000 hektarı bağ ve geriye kalan kısmı ise faydalanması kabül olmayan arazidir. Bu araziden alınan mahsul ise 1944 senesinde 29.000 ton mısır, 18.000 ton buğday ve 2.400 ton bakliyatı ibarettir. Bu kadar az bir mahsulün havzayı besliyeceği aşikârdır. 391. 000 nufusundan ancak 140.000 i ziraatle uğraşır, geri kalanı kazancını işçilik ederek veya başka yerlere giderek maaşlıklarını temin etmek mecburiyetindedirler.

Bu köylülerin ocaklara bağlanarak vasıflı işçi yetiştirilmeleri çok kolay olabilirdi. Fakat bu güne kadar bu cihet ihmal edilmiş ve kendileri ile hiç meşgul olunmamıştır.

Mükellefiyete tabi tutularak

İŞÇİ SAĞLIĞI:

Mâdenci nystagmus'u ()

Mâdenci Nystagmus mâden ocaklarında çalışan işçiler arasında sık görülen bir ârızadır. Bu belirti bilhassa genç mâden işçileri arasında görülür. En ileri yaş hududu 45 dir. Mâdenci Nystagmus ocak içinde çalışanlarda rastlanır. Ocak hariciinde çalışan amelelerde hiç bir zaman bu ârıza görülmez.

Mâdenci Nystagmus'un meydana gelişinde önce ışık azlığının rolü ileri sürülmüştür.

Diğer bir görüşe göre bu ârıza göz yuvarlağının dış tarafındaki adelelerin zafiyetinden ileri gelmektedir. Nystagmus husulünün sebepleri şunlardır:

1 — Kömürden çıkan zehirli gazlar. Bilhassa karbon monoksit ve metan.

2 — Mâden kuyularındaki hararet ve rutubet değişiklikleri.

3 — Ocaktaki bakteri ve virüsler.

4 — Veraset.

5 — İç kulaktaki muvazene organlarında, belezonda bir bozukluk.

Bütün bu faktörler bir arada rol oynarlar. Hiç birisi tek başına mâdenci Nystagmus'un fenni sebebi değildir bugün mâdenci Nystagmus'unda ışık azlığı sebep olarak ayakta durmaktadır.

Birleşik Amerikada ki mâden ocaklarında çalışan işçi ve mühendislerde Nystagmus'u. Avrupada ki lere nisbetle son derece azdır. Zira, Amerika'da ki mâden ocakları son derece geniş ve iyi ışıklandırılmıştır. Kömürün ışığı aksettirme hassaları pek az olduğundan ocak içi tenviratında asetilin lâmbası veya elektrik tertibatı kullanılmaktadır.

Bizim kömür ocaklarımızda tenvir son derecede iptidaidir. Bu itibarla bizde mâdenci nystagmus'unun çok fazla olması icap eder. Bugüne kadar memleketimizde endüstri hekimliği mevzuu esaslı bir şekilde ele alınmadığından ve iş bölgelerimizin özelliklerine ait doğru istatistikler neşredilmediğinden işçi sağlığı hakkında her sahada olduğu gibi bu sahada da kat'i bir hükme varmaya imkân yoktur. Ulu orta karalanmış yazıların ve hiç bir istatistik malûmatına dayanmadan verilen kesin hükümlerin değeri olmayacağı tabiidir. Mâden ocaklarında genç işçiler arasında fazla bulunması muhtemeldir.

Mâdenci Nystagmus'u görülen işçiler de aynı zamanda şu belirtiler de meydana çıkar:

1 — Baş ağrıları arka kafa

ağrıları tarzında ve şiddetlidir

2 — Baş dönmeleri devamlı

ve inadcidir.

3 — Pisko nevrozlar, ruhi çöküntü bazı nadir vak'alarda bu inibat intihara kadar gidebilir.

4 — Çarpıntı

5 — Göz kapaklarının sıkışması ve titremesi.

6 — Başın durduğu yerde sallanıp titremesi.

7 — Göz yuvarlaklarının içeriye doğru rakı şekil de ihtizası.

[*] Nystagmus : her iki göz yuvarlağının rakaeder tarzda bir tarafa doğru kayması ve muvazene organlarının bozukluğu ile kendisini gösteren bir belittir.

Sağlıkçı

Yeni kurulan sendikalar

Adanada iplik ve dokuma fabrikaları işçileri sendikası kurulmuştur.

İzmirde ayakkabı işçileri sendikası kurulmuştur.

Ankarada madenî işler ve makine işçileri sendikası kurulmuştur.

İzmirde Mensucat işçileri Sendikası kurulmuştur.

edilmeli.

Bu hususların temin edilebilmesi için evvelemlerde bu gündünden başka örneklere göre islahat lâzımdır.

Yalnız Ereğli kömürleri işletmesini değil, bir çok bakanlıkları da alâkadar eden bu mevzuun, memleket içtimai politikası çözümlenirken göz önüne alınması lâzımdır. Nihayet işçinin mesleğini benimsemesi ve içinde usta hale gelmesi her şeyden evvel onun teşkilatlanmasına ve bizzat kendi teşkilatı ile haklarını arayacak bir dereceye ulaşmasına bağlıdır. Bu da ancak bağımsız işçi sendikasında serpillip gelişmesi ile kabilir.

Yarın tedbirlerle vakit geçirmek için ne memleketin tehammülü ve ne geçim durumu gündünden kötülen mâden işçimizin sefil vaziyetinin ne de makineleşmiş yirminci asır tekniğinin tehammülü vardır. Bundan başka, unutulmamalıdır ki; yarın tedbirlerin verecekleri zarar, hiç tedbir alınmaması ve regeği zarardan aşağı değildir.

Armağan Kerimol

İnsan hakları Cemiyetine dair

İnsan Hakları Cemiyetine dair Mareşal Çakmağın başkanlığı altında memleketimizin ileri demokrat ve inkılâpçı münevverleri tarafından (İnsan Hakları Cemiyeti) kurulduğunu bundan önceki sayılarımızda okuyucularımıza müjdelemiş ve bu cemiyetin daha kurulduğu gün faşistlerin nasıl taarruzuna uğradığı, önceden hazırlanmış bir komplö hissini veren bir tahrikatla demokratik inkışafımız bakımından müsbet bir adım sayılabilecek bu teşebbüsün nasıl boğulmak istendiğini açıklamıştık. Yapılan bütün tahrikat ve tevirata rağmen sırf kurucularının memleket meselelerindeki samimiyet ve azimkârlıkları sayesinde (İnsan Hakları Cemiyeti) dimdik ayakta durabilmiş ve ilerisi için esası kararlar alarak gereffi ödevine devam edebilmektedir. İstanbulda İnsan Hakları Cemiyeti kurulduğu ilk gün aynı adla Ankara'da Halk Partisi tarafından diğer bir cemiyetin tertiplenerek alelacele radyo ve gazetelerle ilân edilmesi habisesi de tek başına bu konuya ne kadar önem verildiğini göstermeğe yeter.

İnsan Hakları Cemiyetinin çalışma programındaki maksat ve gaye faslının üçüncü maddesi aynen şöyledir :

Bu gaye ve maksatlara inanmış olan erkek ve kadın bütün vatandaşlar diktatörlüğe ve faşizme hizmet etmiş olmamak şartıyla cemiyete aza olabilir.

İşte şayanı dikkat olan nokta insanlık hakları cemiyetinin yapılan bütün hüdumların bu maddeye istinat ettirilmesi. Sırf bu maddenin nizamnamede bulunmasından rahatsızlık hissedilenlerin kimler olduğunu ve ellerindeki neşir vasıtaları ile anti demokratik kampanyayı kimlerin açtığını elbette ki okuyucularımız bu güne kadar görmüşler, okumuşlar ve anlamışlardır. Ne gariptir ki faşizmin uluslar arası teşekküllerce lânetlendiği ve dünyayı barbarlık ve felâketlere sürükleyen salıkları'nın ipe çekildiği bir sırada Türkiye'de İnsan Hakları Cemiyetine faşistlerin neden dolayı alınmadığı suali resmen soruluyor ve

sadece bu noktadan hareket edilerek bu teşekkülün dağıtılmasına savaşıyor. Bu lânetleme sorulara cemiyet kurucularının verdiği cevap da enteresandır :

İnsan Hakları Cemiyeti insan haklarının yalnız fizistler tarafından çiğnenip yok edildiği için onun saliklerini arasına almamıştır.

Hakkında yapılan bütün tahrikat ve tevirata rağmen insan hakları cemiyeti birleşmiş milletler ana yasasında kabul edilen Rooseveltin dört hürriyeti (söz ve fikir hürriyeti, vicdan hürriyeti, korkudan kurtulma "azatlık hürriyeti", yoksulluktan kurtulma hürriyeti) ile ana yasamızın Türk vatandaşlarına sağladığı şu hak ve hürriyetleri :

"Her Türk hürdür. Hürriyet onun tabii haklarından. Başkasına zarar vermiyecek her şeyi yapabilir. (Madde 68).

Türkler kanun önünde müsavirdirler. Her çeşit imtiyazlar yasaktır. (Madde 69).

Türk vatandaşının şahsı masumdur. Vicdan hürriyeti düşünce hürriyeti, söz hürriyeti, yayın hürriyeti, serbetçe yolculuk, bağlanma — sözle ve yazı ile — işleme ve çalışma hürriyeti, mülk sahibi olma ve malını dilediği gibi kullanmak bir araya toplanma, dernek kurma, şirket kurmak Türk vatandaşının esaslı haklarıdır. (madde 72 - 73).

Vatandaşın canına, malına, ırzına el atılmaz, keyfi surette evine girilemez. (madde 71-76)). Hiç bir kimse tâbi olduğu mahkemeden başka mahkemeye çağrılmaz ve gönderilemez (madde 83).

İşkence, eziyet, mala el koymak, angarya yasaktır. (madde 75).

Bir kimsenin felsefi ve dini inancı kendine suç sayılamaz. (madde 75).

Gerçekleştirmeye çalışmaktadır. Sendika gazetemiz insan hakları cemiyetinin faaliyet programının ana hatlarını yukarıda gösterdiğimiz noktalar da hemen çalışmaya başlamasını temenni eder.

İŞÇİLER

Fuat Köprülü'yü protesto ediyorlar

Sendika gazetesi neşiyat müdürlüğüne:

Demokrat Parti kurucularından profesör Fuat Köprülü'nün, biz işçi sınıfı ve onun kurduğu bağımsız teşkilatları Sendikalar hakkındaki neşriyatı dolayısıyla birliğimize bağlı Sendikalardan almış olduğumuz pek çok protesto mektuplarından birini ilâk olarak sunuyoruz. Gazetenede aynen neşrini diler saygılarımızı sunarız.

İşçi Sendikacılar birliği.

Demokrat Parti kurucularından Fuat Köprülü'nün her fırsat düşüğe işçi sınıfını inkâr ettiğini ve Türk işçisinin kanun gereğince kurmakta olduğu bağımsız sendikalara karşı düşmanca iftira ve tahkirat yaptığını görüyoruz ve okuyoruz.

1 Kasım 1946 Başkent altı demokrat parti gazetesinde yine bir numaralı işçi düşmanı diye vasıflandırabileceğimiz iftira ve tevirleri sendikalarımıza ve sendika gazetemize karşı yağdırılan Fuat Köprülü kendi profesörlük ve münevverlik vasfıyla yakıştıramıyacağımız hakaret dolu bir alay sözle bize ve teşkilatımızda çalışan namuslu ve feragatli işçi arkadaşlarımıza ağız dolusu küfürler savuruyor. Fuat Köprülü acaba bu hakaret ve tahkiratları hangi selâhiyetle ve neye dayanarak yapıyor ?

Biz İstanbul İnşaat işçileri sendikamız üyeleri Fuat Köprülü'nün hiç bir esasa dayanmayan tevir ve iftiralarını protesto ederiz.

İstanbul İnşaat işçileri sendikası üyeleri adına

Mesul Muhasip

Sendika Kâtibi

Mesul Kâtip

K. balyoz

M. Irgat

Yusuf Ziya Giray

(Başmükedden devam)

mayacağını tahmin ediyoruz. Kendilerinin bu hükümlere vardırı, aile bahçeleri anketleri midir? Şehir ve köy fiyatlarına ait rakam serileri midir? Ücret istatistikleri mi, geçim endeksleri midir? Hayır; Bern elçisinin İsviçre ve Beyoğlu'nun pahalı sayılan lokantalarındaki müşahedeleri. Başbakan endeksleri hakkında şunları söylüyor :

"Ecnabi memleketlerdeki piyasa ve ne de kalite bakımından, bir insanı doğurmayan, bilhassa kalitesi düşük ve vezika ile verilen maddeler üzerine tanzim olunuyor."

Ecnabi memleketlerde geçim ve bunun içinde gıda endeksleri bir çok modalarını fiyat değişikliklerine göre tanzim edilir. Önce türlü stıf ve tabakalara mevcut ailelerin hayat şartları üzerinde geniş anketler yapılır. Muhtelif istihlak maddelerinin, bu arada gıda istihlakine giren türlü maddelerin bütçelerdeki hisseleri, nisbetleri hem miktar hem de kalite bakımlarından tesbit edilir. Aynı kalitedeki bir maddenin 1 kilo, 1 metre gibi muayyen bir miktarının normal bir yıldaki perakende satış fiyatına göre bütçede tesbit edilmiş olan miktarlar kurulanılır, ve bütçedeki gıda masraflarının yekünü anormal yıl için (100) ad edilir. Diğer ay ve yıllardaki fiyat değişiklikleri, aynı kalite ve bütçedeki aynı nisbetlere göre hesaplanarak endeksler yürütülür.

Yani, (100) ad edilen yılın miktar ve kalitelerinde sonraki yıllarda bir değişiklik yapılmadığına göre, endekslerin miktar bakımından az, kalite bakımından fazla maddeler üzerinde yapılmış olmasının bile hiç bir ehemmiyeti yoktur. Kaldı ki zaten bu da varid değildir. Sırf, bu endeksler bir ar olarak devlet dosyalarında saklanan malumatın çıkması. Aynı malumatı bağımsız üniversiteler, türlü enstitüler ve bilhassa sendikalar da toplarlar. Bu teşekküller bizzat endeksler yaptıkları gibi, resmi endeksleri de kontrol ederler. Bu yüzden yanlış endeks neşretmek hiç bir maksadın hatrından bile geçmez. Ecnabi memleketlerde istatistik işleri bir amme hizmeti sayılmaktadır. Bir memleketin nasi var neisi yoksa, memlekette ne olup ne bitiyorsa bunları istatistiklerle de öğrenmek hülken hakkıdır. Demokrasi bunu emreder. Bizdeki geçim endekslerine gelince; bunların bir kısmı vardır ki, bu da Başbakanın tezi alaylıdır.

Çocukluk kontrata bağlanmayan işçi ve fakir memur meşkenlerinin kira-ları harp içinde arttığı halde, milli kariyeri kanunun hükümüne göre mülkiyet meşken endeksi, umumî endekse hep (100) olarak girmekte ve umumî endeksi daha düşük göstermektedir. Yani hayat pahalılığı umumî endeksin gösterdiğinden daha fazla artmıştır. Gıda endekslerine ilâk etmek daha doğrudur. Hâlbuki, hakikat endekseli veya endeksiz. Başbakanın sözlerini tekrar etmektedir. Başbakanı

"Bu nişetler bakımından en garide bulunan aylıklı vatandaşların mümkün olduğu kadar geniş nispette maddiye kosmak için de bütçesinin son tokatı derecesinde zam teklif ediyoruz."

diyor. Aylıklı vatandaşların, yani memurların az maaşlıları gerçekten çok yeri hayat seviyesindedirler. Hatta yapılacak zamların da fakir memurları ızdırıptan kurtaramıyacağına kanı olarak, ayrıca anlar için de üzülmüyoruz. Amma en az maaşlı memurlar bile, memleketimizdeki geçim seviyelerinin en gerisinde değildirler. Bu yer maaşesef işçilere aittir. Barınım en aşağı basamağı olan 15 lira aslı maaşlı bir memurun, bütün kesintilerinden sonra eline ayda aynı yardımı birlikte Ankara seksen sekiz (87), diğer yerlerde yetmiş iki (72) lira geçer. Çocuk başına 5 lira çocuk zammı da hariç. Buna mukabil, vergiler çıktıktan sonra ayda eline bu kadar para geçen işçi ancak parmakla gösterilebilir. İş şartlarındaki büyük farklar ve fazla mesai cabası. Tekrar ediyoruz, az maaşlı fakir me-

murların hali haraptır. Fakat işçilerininki daha da harap.

Köylülere gelince: başbakanın bu geniş kitle hakkındaki sözleri de sağlam hesaplara dayanmıyor. Demek istiyorlar ki, köylünün satın aldığı mamullerin fiyatları arttıysa, sattığı ma-

mullerin fiyatları da artmıştır; mamul fiyatlarının düşmesi, mahsul fiyatlarının da düşmesi demektir; bu da köylünün aleyhinedir. Kendilerinin pamuk ve pamuklu misalini ele alırsak vaziyetin hiç de böyle olmadığını görürüz :

Toplan pamuk fiyatları
kilosu - kuruş

Adana

piyasa klevland akala

parlağı l

1939 35 41 48

1943 81 96 106

1946 107 — 130

Muhtelif köylerimizde kaput
bezi ve basma fiyatları

İzmir vasatısı

(metresi - kuruş)

yerli kaput bezi basma

1 20 25

125 220 250

115 200 300

En aşağı ücretlerin tesbiti.

(Baştrafı Birincide

ücret haddinin tesbitidir.

Hayat seviyesile fiyatlar arasındaki ahenk, kâr normasının iniş ve çıkışları nisbetinde ücretlerin -yarlanması suretiledir ki istihsal ve istihlak kabiliyetlerini adil bir çizgide sokabiliriz ve ancak bu suretledir ki iş ücreti kemmiyet ve keyfiyet itibarıyla harcanan emeğe göre istihlak vasatalarının temininde bir vasıta olabilir.

Ücret tarifeleri tanzim edilmeden, bölge iş müfettişliklerinin ve hatta kurulumlarının yakinen beklediğimiz iş mahkemelerinin ve hayırlı inkışafırlarını sevinçle gördüğümüz sendikaların faaliyet mevzuları da ima kırsı kalmaya mahkumdur.

Üç çocuklu işçi ailesine normal sağlık ve vasatı konfor sağliyacık bir seviyeyi en aşağı ücret tesbitinde esas olarak almadıkça tarife faydalı olmaz.

Hâdi MALKOÇ

Dokuma işçisi

Sefer Uluer'e

Mektubunuzu, yazılarınızı çoklğundan bu hafta neşredermedik. Gelecek sayıda mütalaamızla birlikte yayımlıyacağız.

Dünyadan haber :

Bulgaristan'da sendikaların inkışafı.

Bulgaristan'da ilk trade-union'lar ve madencilik sendikası 1905 de Georgi Dimitrov tarafından kurulmuştu. 1914 e kadar bu sendika hareketleri tedrici bir inkışaf gösterdi. 1923 den sonra Bulgar sendikaları faşist hükümet tarafından kapatılmış. Bu sendikalar teşkilatlarını muhafaza ederek gizli faaliyet göstermişlerdir. Ve Eylül 1944 de meydana gelen büyük halk kıyamı Pernik madencileri ve Sofya'daki tramvay ve demir yolları amelesi tarafından teşkilatlandırılmıştır. Üç ay sonra vatan cephesi hükümetin idaresi altında, Bulgaristan umum meslekî işçiler birliği G. M. P. V. 250.000 aza kaydetmiştir. Bu gün bu birlik azaları 500.000 ne varmıştır ki bu bütün Bulgaristan işçisinin yüzde 72'si dir. Geçen sene mensucat işçileri, madenciler, gıda istihsalı sanayi işçileriyle patronlar arasında kolektif anlaşmalar imzalanmıştır. Bunun gibi yine işçilerle patronlar arasında 10 müsterek anlaşma yapılmaktadır. Umum meslekî işçiler birliği fiyatların kontrolünü ve ücretlerin artırılması mes'alesinde hükümetle iş birliği yapmıştır.

Danimarka'da Grevler...

22 Eylülde Danimarka'da Endonezya'ya asker sevk edilmesine karşı muhtelif nümayiş grevleri yapılmıştır. Nümayiş polis silâh kuvvetile durdurmağa çalışmışsa da grevler hareketlerine devam etmişlerdir. 24 Eylülde Danimarka S. S. Boissevain gemisi bir çok askerleri hâmil olarak Endonezya'ya hareket etmek üzere idi. Bu sebeple Amsterdam'da amele 24 saatlik bir nümayiş grevi tertip etmiş, şehir 24 saat tramvaysız ve gazsız kalmıştır. Ertesi günü grev tramvay işçilerinden belediye işçilerine sirayet etmiş, sıra ile liman amelesi, demir yolları amelesi ve mürettepler de greve işlerik etmişlerdir. Aynı günlerde fabrika dökme ocakları amelesi çelik sendikaları amelesi, tayyare fabrikaları amelesi de işlerini bırakmışlardır. 24 saat sonra grev umumî bir mahiyet almıştır. Polis nümayişçilere kılıç ve tüfenkle hücum etmiş ve bir çok yaralanmalara sebep olmuştur.

24 Eylül gecesi hükümetin amele üzerine silâh çekmesine rağmen amele, biz Endonezyalıların hürriyetini ve istiklâlini istiyoruz, onlara asker sevk edilmesine ve öldürülmesine muhalifiz diye bağırılmışlardır.

Ankara Madeni İşler ve Makine İşçileri Sendikası (ANA NİZAMNAMESİ)

(Geçen sayıdan devam)

4 — Girme ve Çıkma :

On sekiz yaşını bitirmiş bütün Makine ve Maden İşçileri, Sendikaya girebilir. Ancak ahlâken sukût etmiş, akıl hastaları ve medeni haklarını kaybetmiş bulunanlar, işverenlere işçilerin aleyhinde hafiyelik edenler, demokrasi cereyanlarına düşman olanlar Sendikaya alınamazlar. Bunlardan alındıkları anlaşılanlar idare heyeti kararıyla Sendikadan çıkartılırlar.

— Teşkilât :

M. İ. M. İ. S. nin en büyük organı kongredir. Kongre yılda bir kere toplanır ve 11 kişilik idare Heyetini seçer. İdare Heyeti, kongrenin kararlarına ve ana nizamnameye göre Sendikayı idare eder.

6 — Kongre, idare heyetinin kararıyla bir yıldan evvel fevkalâde olarak toplanabilir.

7 — İdare heyeti, fevkalâde kongreler hariç, yıllık kongrelerde seçilir. Eski idare heyeti yeniden seçilebilir.

8 — İdare heyeti aşağıdaki bürolara ayrılır.

A) Sekreterlik bürosu.— Bu buronun reisi aynı zamanda Sendikanın Genel Sekreteri ve İdare Heyetinin Başkanıdır.

Büro Sendika azalarının sicillerini, içtimalarını tutar. Muhaberatı temin ve aza kaydına bakar. Sendikayı resmi makamlar nezdinde temsil eder. Para işlerine veznedarla (Bütçe ve hesap işleri sekreteri) birlikte imza koyar. Sendika adına taahhütlere girer.

B) Teşkilât bürosu: Teşkilâtlandırma işlerini teşvik ve temin eder.

C) İçtimal bürosu: 3 üncü maddenin (C) fıkrasındaki maksatların tahakkukuna çalışır.

D) İşçi Hakları Bürosu: 3 üncü maddenin (B) fıkrasında yazılı esaslar dairesinde çalışır.

E) Bütçe hesap işleri bürosu: Sendikanın gelir ve masraflarını tanzim eder. Her üç aylık planço vaziyetini azalara bildirir. Planço hakkında yapılan itirazlar Kontrol Komisyonunca tetkik edilir. Aza aidatını toplar, bağışları ve Sendika gelirlerini alır, bunların hesaplarını tutar. İdare heyetinin kararı veya genel sekreterin tensesiyle sarfiyatta bulunur.

(Devamı gelecek sayıda)

İstanbul Basın ve yayın kafa ve kol işçileri sendikası

(ANA NİZAMNAMESİ)

(Geçen sayıdan Devam)

b) B. Y. İ. S. maksat ve gayesine daha esaslı bir surette varabilmek, azasına kolayca iş temin edebilmek ve fiili yardımlarda bulunmak üzere matbaa ve yayınevi açmak ve buna mümasil iktidadi teşebbüslerde bulunmak.

c) Meslek erbabı arasında tesanüt ve teavün duygularını geliştirmek ve fiili hareketler haline yükseltmek gayesiyle bir yardım sandığı kurmak, gerek sandık üyelerine ve gerekse üye olmayan ve çalışmayacak derecede ihtiyarlanmış ve hasta düşmüş meslek erbabına aynı ve nakdi yardımlarda bulunmak.

d) Sendikaya dahil olmayan kafa ve kol işçilerinin gazete idarehanelerinde ve matbaalarda çalıştırılmaması için لازم gelen teşebbüsatta bulunmak ve bunun temini için bir Sendika kanunun çıkarılması hususunda hükümet makamları ve Büyük Millet Meclisi önünde önyak olmak.

(Devamı gelecek sayıda)

İzmir Ayakkabı İşçileri Sendikası

(ANA NİZAMNAMESİ)

(Geçen sayıdan devam)

6 — Teşkilât :

Sendikanın faaliyetlerini 10 kişilik bir idare heyeti sevk ve idare eder. Bu heyeti bir sene için çoğunluk ile Sendika azalarının umumi içtimalı seçer. En az bir seneden beri Sendikaya yazılı olan be kendisine verilen içtimal işlerde kabiliyet göstermiş bulunan her aza idare heyetine seçilebilir.

Muvakkat hüküm : (Sendika kurucularından en az üç kişi ilk üç aylık kuruluş devresinde idare heyeti vazifesini görür. Bu muvakkat idare heyeti üç ay sonra yazılmış olan azaları umumi içtimalı çağırır. Bu toplantı ana nizamnameyi olduğu gibi veya değiştirerek çoğunluğun rey ile kabul eder ve nizamı idare heyeti seçer).

7 — İdare heyetinin vazifeleri ikinci maddede sayılan gayeleri gerçekleştirmeye uğraşmak, aza aidatını ve teberruatı toplamak veya kabul etmek; bunları alacak veya evvelce alınmış kararlara göre sarfetmek, kundura işçilerinin umumi menfaatlerinin korunması için Sendika varidatının mühim kısmını bir sağlam ihtiyat akçesi halinde saklamak. İşçileri ilgilendiren her çeşit iş şartları, sağlık ve gündelik meselelerini aralıksız göz önünde bulundurmak ve onların müşterek adlarına teşebbüslere girişmek, icabında protesto mitingleri yaptırmak kültür sahasında işçilerin seviyesini yükseltmek için imkân dahilinde olan her çareye baş vurmak, mühim kararlar almak zarureti hasıl olunca olağanüstü toplantılara çağırarak ve ila dir.

8 — İdare heyetine seçilen azalar umumi içtimalı sonunda ilk toplantıları yaparlar. Kendi aralarından birini Sendika mes'ul kâtipliğine bir diğerini muhasip ve veznedarlığa ve bir üçüncüsünü de teşkilât ve kültür işleri kâtipliğine seçer, her günlük işleri bu üç aza ve ihtiyaç olursa muavinleri idare eder ve teşkilâtlandırır.

(Devamı gelecek sayıda)

İzmir mensucat sanayii işçileri sendikası (NİZAMNAMESİ)

1 — İzmirde mensucat sanayii işçileri sendikası adı altında gayri siyasi bir cemiyet teşekkül etmiştir. Birliğin merkezi Fevzi paşa bulvarı 1-03 üncü sokak 2 numaradır. Sendikanın uğraşacağı mevzu ve maksatları şunlardır.

2 — Mensucat işçilerini işverenler, hükümet makamları vesair idare amirleri önünde temsil etmek her sahada onların hak ve menfaatlerine uymıyan durumlara ve muamelelere karşı teşebbüslerde bulunmak.

A) İş kanununun ve Büyük Millet Meclisinde çıkacak diğer iş gücünü koruma içtimalı sigorta kanunlarının hükümlerine riayet edilip edilmediğini daimi surette araştırmak. Onlara aykırı halleri ve muameleleri ortadan kaldırmak için işçileri harekete geçirmek, icabında gereken yerlere baş vurmak ve işçilerin haklarının korunması için onlar adına dava açmak.

B) İşçilerin fikri ve bedeni sergilmelerini sağlamak için ihtisas kursları spor talimleri ve oyunları memleket ve dünya meselelerine dair konferanslar, güzel sanatlar dersleri, korolar ve sair organize etmek ve bu çeşit kültür faaliyetlerine elverişli bir işçi kulübü açmak ve idare etmek.

C) İşsiz kalan sendikada azalarına iş bulmayı temin etmek işçi kategorisini tayin etmek hastahane, doğum evi, çocuk yuvaları tesis etmek.

D) Teker teker ihtiyaç bir duruma düşen sendika azalarına eya, gıda ve para yardımlarında bulunmak geniş ölçüde işsizliğin umumi haline karşı bir sağlam ihtiyat akçesi vucude getirmek, maksadı ile karşılıklı yardım sandığı yaratmak işçiler arasında tesanüt ve taavvün duygularını genişletmek ve fiili hareketler haline yükseltmek.

3 — Kurucular:

Mustafa Arınoylar dokumacı,
Ömer Akkanat dokumacı,
Abdul Celâl Barlak dokumacı,
Musa Özbey dokumacı,
Hasan Oytun iplikçi,
H. Tahsin Elbir dokumacı,
Hüseyin Melek depocu.

4 — Sendikaya girmek ve sendikadan çıkmak: mensucat sanayiinde çalışan tekstil işçileri dinleri, milliyetleri ve siyasi görüşleri ne olursa olsun sendikaya aza olabilirler. Ve olmaları arzu edilir. Aza kayıt olmak için bu nizamname hükümlerine riayeti taahhüt etmek kâfidir. Sendika mensucat istihsalinde çalışan bütün işçileri içine almak gayesini güder. Bu yolda sistemli bir teşvik faaliyeti yürütür.

5 — Yalnız ahlâken sukut etmiş olanlar, iş verenlerle işçiler arasında fesat çıkararlar ve sendika hakkında menfi propaganda yapanlar ve işçi sınıfı menfaatlerine aykırı harekette bulunanlar, faşist propagandası yapanlar, işçilerin metalip hareketlerini sabote edenler sendika azası olamazlar. Ve bu gibiler her hangi bir surette sendikanın içine sokulabilmişlerse gerçek hüviyetleri meydana çıkar çıkmaz heyeti idare kararıyla sendikadan çıkartılırlar.

6 — Sendikanın çalışmalarını yedi kişilik bir idare heyeti tertibiyle yürütür. Bu heyet bir sene için sendika azalarının umumi içtimalı çoğunluk esasına göre seçer. En az sendikada bir seneden beri kayıtlı bulunan ve kendisine verilen içtimalı işlerde kabiliyet göstermiş bulunan her üye idare heyetine seçilebilir.

(Devamı gelecek sayıda)

Bakırköy Bez Fabrikası İşçileri Sendikası (ANA NİZAMNAMESİ)

(Geçen sayıdan devam)

12 — Sendikaya kayıtlı aza her altı ayda bir defa olmak üzere alelade toplantı yapar. Bu toplantılarda günün en mühim işçi meselelerine dair raporlar dinlenir; müzakere edildikten sonra hareket tarzları kararlaştırılır. Sene sonu toplantısı (yani kongre) kapanmazdan evvel idare heyetinin geçmiş hesabı tetkik edilip gerekli hararlar alınır ve yeni idare heyeti seçilir. Bu seçimden başka ayrıca 5 kişilik bir kontrol komisyonu da seçilir.

13 — Sendikaya kayıtlı azanın umumi içtimalara daveti ve bu içtimalarda alınan kararların azaya bildirimi ya bir beyanname neşir veya gazetedeki yayınlarıdır.

14 — Kontrol Komisyonunun ödevleri: Her üç ayda bir olmak üzere en az senede dört defa olmak üzere Sendikanın hesaplarını tetkik etmek ve müşahabelerini bir rapor şeklinde umumi içtimala sunmak Sendika azaları arasında veya azalarla idare heyeti arasında çıkacak ihtilaflarda hakem rolü oynamak, üçüncü maddede yazılı sebepler dolayısıyla Sendikadan çıkarılmaları idare heyeti tarafından kararlaştırılan azaların itirazlarını kabul ve müdafaalarını dinlemek ve edineceği kanaate göre çıkarma kararlarını bozmak veya katileştirmek, arkadaşlığa uymıyan hal ve tavırlarından dolayı mesul tutulan azalara disiplin cezaları tayin etmektir.

15 — Sendikada uygunsuz hareketleri görülen azalara tatbik edilecek cezalar şunlardır: İhtar, tevbin ve geçici çıkarmadır. Temelli çıkarma yalnız dördüncü maddede yazılı hallerde tatbik olunur. Kontrol Komisyonu kararlarına ancak kongre nezdinde itiraz olunabilir. Kongrenin kararları katidir.

16 — Sendikanın Gelir Kaynakları :

Sendikanın gelir kaynakları girişte her yeni azadan bir defaya mahsus olmak üzere 150 kuruş işçilerden 250 ustalardan yazılma ücreti alınır. Azaların her ay ödemeye mecbur oldukları 100 kuruş aidat, ihtiyari teberrürlar Sendika faydasına verilecek münasip ve temsillerin bıraktığı kârlar.

17 — Sendikaya aidattan fazla para yardımında bulunmak imkânına malik olan azalar bu yardımı teberrürlar şeklinde yapabilirler.

18 — Sendikaya aza olan her üye ancak üç ay sonra Sendikadan maddi yardım görebilir.

19 — Aidattan elde edilen gelirlerin dörtte biri işçilerin umumi menfaatlerinin korunması için saklanır. Bu ihtiyat akçesine en sıkı zamanlarda bile el sürülemez.

20 — Sendika faaliyetini tatil zorunda kaldığı takdirde cemiyetler kanunu ahkâmı dahilinde tasfiye muamelesi yapılarak Sendikanın tasarrufundaki bütün malları İstanbul İşçi Sendikaları Birliğine devrolunur. Böyle bir teşekkül mevcut değilse İstanbulda mevcut azası en çok olan üç işçi Sendikası arasında taksim olunur.

21 — İstanbulda mevcut İşçi Sendikaları Birliğine dahil olmak için Bakırköy Bez Fabrikası İşçileri Sendikası umumi bir içtimalı aktederek alınacak karara göre Birliğe dahil olunur.

22 — Sendika merkezi şimdilik Bakırköy—Yenimahallededir.

23 — Kurucular :

Sabri Özcan tesviyeci, Enver Teniş dokumacı, Yaşar Yasak dokumacı, Reyhan Ozan kaynakçı, Fevzi Aksakal dokumacı, Hüseyin Bekol dokumacı, Cemal Yaman dokumacı, Abdullah Hançer dokumacı, Sefer Hançer dokumacı.

Kocaeli Nakliye İşçileri Sendikası (ANA NİZAMNAMESİ)

(Geçen sayıdan devam)

(Muvakkat hüküm : İlk kongre toplanıncaya kadar N. İ. S. kurucular heyeti tarafından bu ana nizamnameye göre idare olunur. Bu heyet ilk kongreyi Sendikanın resmen teşekkülünden en çok üç ay sonra toplantıya çağırması mecburidir.)

14 — Gelir kaynakları :

Sendikanın gelir kaynakları, girişte bir defaya mahsus olmak üzere her azadan bir lira yazılma ücreti ve her ay azanın vereceği asgari 50 kuruş aidatları ve bunpan başka ihtiyari teberrürlar, Sendika faydasına verilecek münasip, temsil V.s. nin bıraktığı kârlar ve benzerleri.

15 — Kocaelinde bir İşçi Sendikaları Birliği veya buna benzer bir teşekkül vucut bulur bulmaz Nakliye İşçileri Sendikası umumi bir içtimalı aktederek alınacak karar üzerine bu birliğe ihtilak edecektir.

16 — Sendika faaliyetini tatil zorunda kaldığı takdirde tasarrufundaki malları Kocaeli İşçi Sendikaları Birliğine, mevcut değilse İstanbul İşçi Sendikaları Birliğine devrolunur o da mevcut değilse İstanbulda azası en çok üç işçi Sendikası arasında taksim olunur.

17 — Sendika merkezi şimdilik Kocaeli İşçi Sendikaları Birliğinin bulunduğu Mahalidir.

18 — Kurucular :

Ahmet Taş nakliye işçisi, Kemal Kayralı nakliye işçisi, Enver Gündoğdu nakliye işçisi, Demir Karışık nakliye işçisi, Ahmet Gürçay nakliye işçisi, Mustafa İncebel nakliye işçisi, Kâzım Kahraman nakliye işçisi, İsmail Kara nakliye işçisi, Necati Durak nakliye işçisi, İsmail Tel nakliye işçisi, Osman Çolak nakliye işçisi, Abdullah Çolak nakliye işçisi, Rahim Çivi nakliye işçisi, Süleyman Taşyılmaz nakliye işçisi, Şükrü Oğur nakliye işçisi.

Sahibi ve yazı işlerini fillen idare eden: Mitat Kemal Akkanat Tertip ve Baskı F - K Basımevi